

ven en Slags formel juridisk Behandling. Det, som det ærede Medlem snubler over, er at denne Lov er en Beskyttelseslov, og mange ærede Medlemmer ere enige om, at det er forfærdeligt, at man vil have en Beskyttelseslov for Landbruget; men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Ordet Beskyttelse er et mangetydigt Udtryk. Naar vi i det økonomiske Liv i Reglen tale om Beskyttelse, saa tale vi om Toldbeskyttelse eller Siguende, vi tale om en Beskyttelse, som gjør, at en Vare kommer til at føre en Pris, som den i og for sig ikke er værd, at der bliver et Tillæg til Varens Pris; men det er der jo ikke Tale om her. Jeg maa gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har hævedet, og Loven skal vise det, hvis den maatte komme ud, som jeg ønsker den, at det Surrogat, som skal gaa i Stedet for Smør, vil blive billigere endnu. Der er Ingen, der beder det ærede Medlem om at give Landbruget i Indtægt en eneste Stilling mere. Der er Ingen, der forlanger eller tænker paa, at Smørpriserne i og for sig skulle blive hævede ved denne Lov. Det, man vil værne Hovednæringen her i Landet mod, er kun den frie Konkurrences Overtagelse og Udskiftelse — for at bruge et stærkt Udtryk — at hindre, at dette Surrogat skal komme og sige: Paa Grund af den paafaldende Lighed, jeg har med Smør, og paa Grund af mine øvrige Egenskaber, saa tag mig, jeg kan godt gaa i Stedet for. Det, man vil, er ikke Beskyttelse i almindelig økonomisk Betydning, men en Beskyttelse, som vi kjende paa forskjellige andre Omraader, og som mere og mere vil komme frem paa Næringsomraadet. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem vilde kunne holde sit Standpunkt overfor andre Næringer. Der er f. Ex. en Forening, som hedder Toldreformforeningen. Dens Program gaar væsentligst ud paa „en moderat Beskyttelse for Haandværk og Industri, forbunden med saa mange Henhyn som muligt til den øvrige Befolknings Fordele baade i økonomisk og moralsk Henseende“. Den Beskyttelse, der deri er Tale om, er altsaa en økonomisk Beskyttelse, det vil sige, en Fordyrelse af Varen. Jeg er i det Væsentlige enig med dette Program og kan tiltræde det, men det kan ikke sammenlignes med Programmet i denne Lov, og den ærede Ordfører har derfor Ret i, at denne Lov ikke skulde kunne gives uden samtidig med anden Beskyttelse. Det, vi ville beskytte her, er nemlig ikke Prisen, men Renommeet. (Udfrydelse). Ja, det kan virkelig ikke nytte, hvad der siges, vi faae ikke en Ore mere for Smør efter denne Lov end før, men det, vi ville beskytte, er vort Renomme. Naar de ærede Medlemmer

tale om Forholdet til England, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Handel med England, som er vor Hovedkunde, er en Tillids-handel. Jeg taler ikke om Forholdet mellem en gros Handelen og Detail-Handelen i England; det kunde vi ikke undersøge og ikke blande os i, men jeg taler om vor en gros Handel paa England, om Forholdet mellem vore og de engelske Kjøbmænd, dette Forhold, hvorefter Smørret kan sælges $\frac{1}{2}$ Aar i Forveien. Det er et rent Tillidsforhold. De Herrer af Flertallet og den ærede Ordfører har selv udtalt, at et tabt Marked, en tabt Tillid, en tabt Pris lader sig ikke gjenvinde, og de, som kunne se dette, se paa det virkelige Forhold, se, at for vort Hovederhverv er det af en vis Betydning, at man bevarer Tilliden i England overfor vort Lands Hovedvare, hvis Tilbagegang rammer hele Landet økonomisk, bør ogsaa være med til at gjøre Noget derved. Det, der forlanges, er jo ingenlunde urimeligt. Det ærede Medlem, jeg henvendte mig til før, nævnte, at et Medlem her i Thinget havde erkjendt Sandheden, nemlig det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Vüttichau). Jeg hørte meget nøie efter, hvad det ærede Medlem sagde, og jeg er omtrent helt igjennem enig med ham. Den Sandhed, som han skulde have erkjendt, bestod i, at han talte om et lille Offer; men naar det ærede Medlem vil nøie efterse denne Udtalelse, vil han sikkert finde i Forveien en Udtalelse om, hvori dette Offer bestaar, hvoraf det ses, at der her ikke er Tale om noget pekuniært Offer, men om en noget forøget Uleilighed et og andet Sted, en Gene. Andet er der ikke erkjendt fra det ærede Medlems Side, og at det udføres, kan jeg fuldkommen være enig i. Der er talt saa meget om Forholdet mellem Holland og Danmark, hvad jeg ikke videre skal komme ind paa, da jeg anser det for uforment og ogsaa temmelig unyttigt. Utvivlsomt er det, at der er et saakaldet rent Distrikt tilbage i Holland, og at det er det, som undertiden tager en højere Pris, en Pris, som konkurrerer med vor. At man gjennemgaaende ikke er tilfreds i Holland og ogsaa har liden Grund til at være det, er saa sikkert som at 2 og 2 er 4. Tilgædes er det bitterligt, at Robestanden gaar tilbage, og at man mere og mere giver sig til at leve af Kvægtillæg osv. Det Næste, jeg har at meddele, er, at paa den sidste Notering i London, for to Dage siden, staar det fine danske Smør 7 sh. højere end det hollandske. Noget, der altsaa nærmest støtter min Antagelse. — Den ærede Ordfører — og det gjælder f. Ex. ogsaa det ærede Medlem fra Bornholm (Blom) — kunde ikke begribe den